

quereretur et magnam adhaerit caput eius
quereretur: et illo suspensio inter celum et terram
mulus cui insederat pertransiit. Vidit
autem hoc quilibet: et nuntiavit ioab di-
cens. Vidi absalon pendere de quercu.
Et ait ioab viro qui nuntiaverat ei. Si
vidisti quare non contodisti eum cum terra:
et ego dedissem tibi decem argenti fidos
et unum balteum. Qui dixit ad ioab. Si
appenderes in manibus meis mille ar-
gentos: nequaquam mittere manu mea
in filium regis. Audierunt enim nobis pre-
cepit rex tibi et abisai et etiam dicens. Cuius-
modi michi puerum absalon. Sed et si
fecissem contra animam meam audaderet
nequaquam hoc regi latere potuisset: et tu
scires et aduerso. Et ait ioab. Non sicut
tu vis. Sed aggrediar eum coram te. Tu-
lit ergo ioab tres lanceas in manu sua
et ingressus est in castrum absalon. Cumque
adhuc palparet heres in quercu: tunc
revertentes decem milites arripuerunt ioab: et
percutientes interfecerunt eum. Cecidit autem
ioab bucina et retinuit populum ne perse-
queretur fugientes israel: volentes parere mul-
titudini. Et tulit eum absalon: et proiecit
eum in saltu in foueam grandem: et circumsta-
uerunt super eum acervi lapidum magni
nimis. Omnis autem israel fugit et taber-
naculum suum. Porro absalon exierat si-
bi cum adhuc videret titulum: qui est in valle
regis. Dixerat enim. Non habeo filium: et
hoc erit monumentum nominis mei. Vocauit
igitur titulum nomen suo: et appellauit eum
absalon usque ad hanc diem. Achimaas
autem filius sadoch ait. Curram et nuntiabo
regi: quia iudicium fecit ei deus de ma-
nu inimicorum eius. Ad quem ioab dixit.
Non eris nuntius in hac die: sed nuntiabis
in alia. Hodie nolo te nuntiare. Filius
enim regis est mortuus. Et ait ioab thusi.
Vade: et nuntia regi quod vidisti. Adorauit

thusi ioab: et turrexit. Cursum autem
achimaas filius sadoch dixit ad ioab.
Quid impedit si etiam ego curro post
thusi. Dixitque ei ioab. Quid vis nu-
tere fili mi? Veni huc non eris homi-
nuntius bauius. Qui respondit. Quid enim
si turrero? Et ait ei. Curram. Curram
ergo achimaas per viam compeditum
nuntius thusi. Dauid autem sedebat inter
duas portas. Speculator vero qui erat
in fastigio porte super murum eluans
oculos vidit hostem currentem solus: et ex-
clamans indicauit regi. Dixitque rex.
Si solus est: bonus est nuntius in ore eius.
Propter autem illo et accedente prius
vidit speculator hominem alium currentem:
et vociferans in culmine ait. Appa-
ret michi aliter homo: currentis solus.
Dixitque rex. Et iste bonus est nuntius.
Speculator autem contempletur ait. Cur-
sum porro: quasi cursum achimaas
filius sadoch. Et ait rex. Vir bonus est:
et nuntium portans bonum venit. Ma-
mans autem achimaas dixit ad regem.
Salue rex. Et adorans regem coram
eo promissus in terra ait. Vididus deus
deus meus: qui condidit homines qui
leuauerunt manum suam contra dominum meum
regem. Et ait rex. Est ne puer puer ab-
salon? Dixitque achimaas. Vidi tumulum
magnum cum mitteret ioab seruum suum
et regem meum seruum tuum: nescio aliud. Ad
quem rex. Transi ait et sta hic. Cumque ille
transisset et staret: apparuit thusi. Et ve-
niens ait. Bonum apporo nuntium dicit
mihi rex. Iudicauit enim pro te dominus
hodie: de manu omnium qui surrexerunt
contra te. Dixit autem rex ad thusi. Est
ne puer puer absalon? Cui respondit
thusi: fiant inquit sicut puer inimici
domini mei regis: et unusquisque qui consurgit
aduersus eum in malum. Et ostendit namque

rex ascendit tetraculum porte et fleuit: et sic
loquebatur videret. Fili mi absalon: absalon
fili mi. Quis michi tribuat ut ego mo-
riar pro te? Absalon fili mi: fili mi absalon.
Nuntiatum est autem ioab
et rex fleuit et lugeret filium suum.
et verba est victoria in ludu in die illa
omni populo. Audiuit enim populus in die
illa dicit: dolet rex super filio suo. Et de-
clinauit populus in die illa ingredi ciuita-
tem: quod dedinare solet populus versus
et fugiens de presilio. Porro rex operuit
caput suum: et clamabat voce magna.
Fili mi absalon: absalon fili mi. In-
gressus ergo ioab ad regem in domum
dixit. Condidisti hodie vultus omnium
seruorum tuorum qui salua fecerunt animam
tuam et animam filiorum tuorum et filiarum tuarum
et animam uxorum tuarum et animam concu-
binarum tuarum. Diligis odientes te:
et odio habes diligentes te. Et osten-
disti hodie: quia non curas de duobus
tuis: et de seruis tuis: et vere cognoui
modum: quia si absalon uiuere et omnes
nos occubissemus: tunc placeret tibi.
Nunc igitur surge et procede: et alloquere
sacerdoti seruis tuis. Iuro enim tibi pro
dominio: quod si non egeris nec vnus
quidem remansurus sit tecum nocte hac:
et prius erit hoc tibi quam omnia mala
que venerunt super te: ab adolescentia tua
usque in presens. Surrexit ergo rex: et sedit
in porta. Et omni populo nuntiatum est: quod
rex sedebat in porta. Venitque vniuersa
multitudo coram rege: israel autem fugit in
tabernacula sua. Omnis quoque populus
ceterabat in castris tribus israel dicens.
Rex liberauit nos de manu inimicorum
nostrorum: ipse saluauit nos de manu
philistinorum: et nunc fugit de terra propter
absalon. Absalon autem quem viximus
super nos mortuus est in bello. Et superueniens

israelis: et non reducis regem. Et filiū
tuum israel reit ad regem. Rex vero dauid
misit ad sadoch et abiatar sacerdotes
dicens. Loquimini ad maiores natu-
randa dicens. Cur venitis nouissimi
ad reducendum regem in domum suam? Be-
mo autem omnis israel peruenierat ad re-
gem in domo eius: quia dixerat rex. Nec
dicens ad populum. Fratres mei vos: os
meum et caro mea vos. Quare nouissi-
mi reducis regem? Et amale dicit.
Nonne os meum es et caro mea? Nec sa-
nat michi deus et hoc addat: si non ma-
gis militie fueris coram me omni tempore
pro ioab. Et inclinavit cor omnium
virorum iuda quasi viri unus. Misitque
ad regem dicens. Reuertere tu: et domus
serui tui. Et reuersus est rex. Et venit usque
iordanem. Et omnis iuda venit usque
in galgala ut occurreret regi: et transi-
deret eum iordanem. Festinauit autem semel
filius geia filii iemini de bahurim: et
descendit cum viris iuda in occursum regis
dauid cum mille viris de betuamin: et
siba puer de domo saul et quidam
filius eius ac viginti serui erant cum eo. Et
irumpentes iordanem ante regem transie-
runt vada: ut transirent domum regis:
et facerent iuxta iussione eius. Venit
autem filius geia prostratus coram rege
cum iam transisset iordanem: dixit ad eum.
Nec reputes michi dñe mi iniquitatem:
neque memineris iniuriarum serui tui in
die qua egressus es domum mihi rex de
iherusalem: neque ponas regem in corde tuo.
Agnosco enim seruus tuus peccatum meum:
et idcirco hodie prius pueni de omni
domo israhel: descendique in occursum
domini mei regis. Respondens vero abisai
filius sarie dixit. Aliquid pro his
rebus non decedet semel: qui maledixit
populo domini. Et ait dauid. Quid michi et